

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XVI. De sanctis Presbyteris jussu Valentis in navigio crematis, & de fame
quae Dei indignatione ob id accidit in Phrygia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. 15'.

Πρὶ τῷ οὐ πλοίῳ κατακαίντων ἄγιαν ερεβυτών, καὶ
εἰς τὸν ταῦτα κατά μάννηθι οὐ τῇ Φρυγίᾳ γε-
γόρτι λιμένα.

CAPUT XVI.

Desanctis Presbyteris iussu Valentis in navigio
crematis, & defame qua Dei indignatione
obit accidit in Phrygia.

ΩΣ γὰρ Πιλεχθέντες αὐτοῖς εὐλαβεῖς, οὐκ
έπικλησιν τυγχάνοντες τάγμα-
τῳ, τὸν δριμὺὸν ὄντες οὐδούσκοι, ὡς ἡ-
γεῖτο θράσος, θεόδωρος, μιθρόδημος, εἰς
τὴν νικομήδειαν παρεγέροντο. Εἰς ικεσίας ἀρε-
γον τῷ βασιλεῖ, αναδιδάσκοντες τὸν βίαν καὶ
οὐσιαν τοῦ μύθου τοῦ θεοῦ μύθον τὸν βασι-
λεῖς, τοτέτον ἐπέκρυψε τῆς οὔγης, ὅτι λα-
δρίως μοδέστωτο ἐπάρχωκελευθεραῖς συλλα-
βεῖν καὶ θανάτῳ ζημιῶσαι σὲν αὐτοῖς οὐ δὲ
τέρτος οὐ διατάξεις οὐ πατρῷ πεῖται διοχύμημ
τοῦ μύθου τοῦ θεοῦ) δεδίλις οὐ πατρῷ μὴ σάσων
τὸν τὸν πλήθες ἀλλογον ταπεινήν τὸν φα-
νερῷ Φονεύων αὐτὸς, πλάτης) εἰς δέξοιαν
πεπτεντοῦν αὐτοῖς τῷ δένυσθαι καταδε-
ξαμένων, οὐ πατρῷ κελεύει, πλοιῷ ἐμβλη-
μένας, ὡς ἔπι την Σερίαν δῆθεν ἀπάγεσθ
ἐμβλημῷ τοῖς ναύταις, ἐπειδίκτην με-
τε ψύχων) οὐ πελάγες, οὐ φάναι τὸ πλοῖον
πα τοι τερπόν τοτέον δοτοθανόντες, μὴ ἔξωσι
σὲν κινδύνους ταῦτα ἐγίνοντα καὶ αὐτούς
τετραπλάκητες, ταῦτα ἐγίνοντα καὶ αὐτούς
τε τὰ δισακνέν πελάγες ψύχω-
μενοι, ποιήσοι τὸ ταρσαχθεῖν εἰς ἑτερον τε
παρεπόμπον αἰκάπον μεσοβάσιλες ἀπεχώρη-
σαι, τὸ πλοῖον ἐφέψυσες συμβάνταν αὐτοῖς
τὸν αἰφλιάτην σφοδρὸν, οὐκεῖται οὐ πι-
πολικαιομόν τοντούς αὐτοῖς ταῦτα τάχιον μὴ τοι
οὕτοι ποιεῖται διαρκέσται τὸν τοῦ αἴματος
τοῖς αὐτοῖς παίαν αθηναῖον τέτο οὐκ αἴμα-
τοι εἰλέγον γε ψύχωδες πολλοὶ λιμὸν ψωμά-
τον επισπείειν ψύχωδες τοῖς ταῦτα φρυγῶν ἔθνη
αἰσαλέκτην τοῖς τοῖς οὐλίγον τὸ χώρας αἴπα-
νισατο τὸν τονικέτων σὲν πλειονας, καὶ κα-
τασευγηνέτη τε καντανίνεπολιν, καὶ αἴλας
επαρχίας δὲ γὰρ δὴ καντανίνεπολις, καὶ
αἴπερα τέθωσα πλήθη, τὰ πολλὰ ἐνθνεῖ-
ται, τὰ τερπία ταλάστη ἔχει τῶν παντοχό-
τεν ἐπιδείσιον τὸν ταρσοκομιδὴν, καὶ οὐδὲν ξε-
ρῷ πόνῳ ταρσακέμενος, αἴθονον αὐτῇ,
μίκη ταρσοδειθῇ, παρέχει τὸν σῖτον.

Nam cum lecti quidam religiosi vi-
ri, ordinis Ecclesiastici, octoginta
numero, quorum principes erant Urbana-
nus, Theodorus ac Menedemus, Ni-
comediam profecti libellos supplices
Imperatori obtulissent, quibus ei Ariano-
rum violentiam suggerebant, & quan-
ta mala ipsi ab illis perpetrata esset: Im-
perator irā succensus, in praesentia qui-
dem eam occultavit. Clam vero man-
davit Modesto Praefecto, ut homines
comprehensos neci daret. Porro mor-
tis genus novum fuit atque inusitatum:
ac proinde memorie tradi debet. Pra-
fectus metuens, ne si homines illos sub
oculis omnium interficeret, seditionem
contra se imperitae multitudinis conci-
taret, fingit le illos in exilium missurum
esse. Quod cum illi constanti animo
excepissent, Praefectus eos in navigium
imponi jubet, tanquam in exilium ab-
ducendos: præcipiens Nautis, ut post-
ea quam ad medium Pelagus perven-
sint, navigium incenderent: ut hoc ge-
nere mortis extincti, sepultura etiam
privarentur. Sic igitur factum est.
Nautæ ex portu profecti, cum ad me-
dium Astaceni sinus venissent, faciunt
id quod imperatum fuerat: & succensa
nave in scapham quæ ponē sequebatur
transgressi, discesserunt. Cum autem
ventus subfolans vehementis ingruisset,
navis quæ conflagrabat, violentius im-
pelli cœpit: adeo ut velociori quidem
cursu ferretur, integra autem pervene-
rit ad navale cui nomen est Dacidizo,
ibique cum viris ipsis penitus consum-
pta sit. Atque hoc scelus nequaquam
inultum mansisse plerique referunt. Sta-
tim enim secuta est fames per univer-
sam Phrygiam adeo gravis, ut plerique
Dincolarum ex suis sedibus ad tempus
migrare necesse habuerint, & par-
tim Constantinopolim, partim ad alias
Provincias se receperint. Etenim Con-
stantinopolis, quamvis innumerabilem
populi multitudinem alat, semper ra-
men annonæ abundat copiâ, tum quod
res omnes ad victum necessariae mari
ad eam importantur, tum quod Pontus
Euxinus ei adjacens, frumenti co-
piam, quotiescumque opus fuerit, ei
suppediat.

Ff ij